

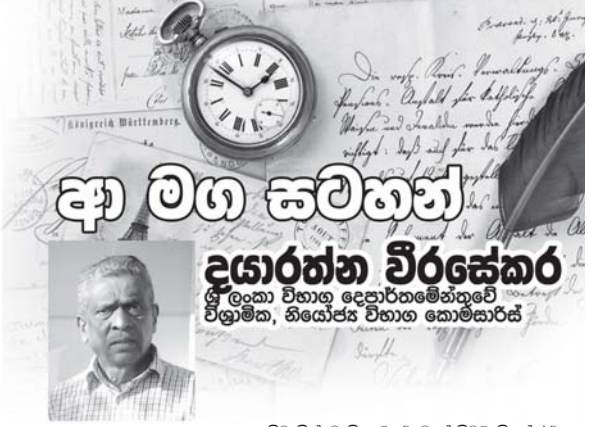
(මෙය දශක හතරකට පමණ ඉහතදී ලැබූ අත් දැකීමකි)

එවකට නවක විද්‍යා අධ්‍යාපන නිලධාරීන් වූ අපට පාසල් නිවාඩු කාලවල දී නේවාසික පුහුණු පාඨමාලා වලට සහභාගී වීමට සිදුවිය. දිවයිනේ විවිධ පළාත්වල පවත්වනු ලැබූ මෙම පාඨමාලා සඳහා අයුක්ති පත්වීම් ලැබූ අපි දහසය දෙනෙක් සහභාගී වූයෙමු. මෙම සැසි වලදී විද්‍යා විෂයයන් ඉගැන්වීම, පන්ති අධීක්ෂණය, විද්‍යා උපකරණ අනුයෝගිකරණය වැනි විවිධ ක්ෂේත්‍ර හඳුන්වාදීමෙන්, කෙටි අධ්‍යයන වාර්තා වලට සහභාගී වීමත් නිසා ඒවා ඉතාමත් ප්‍රියජනක අත්දැකීම් විය.

1974 වර්ෂයේ අවසාන පුහුණු වැඩ මුළු ව පැවැත්වූයේ මධ්‍යම පළාතේ ගිනිගත්තේන මධ්‍ය විද්‍යාලයේය. ඉතාම රමණීය පර්යන්තය පිහිටි එම විදුහලේ නේවාසික පහසුකම් සහ විද්‍යා

ඉතාමත් සාර්ථක තරු අධ්‍යයනයක් නිසා අපට වේලාව ගතවන බව නොදැනුණි. රාත්‍රී දහය පසුව විනාඩි කිහිපයක් ගතවුවා පමණකි. කන් බිහිරි කරවන තරම් මහ හඬ නැවතීමත් පේට් ගුවන් යානයක් විදුහල් භූමිය අසලින් ගස් මුදුන් වල ගැවෙමින් මෙන් ගියේය. එහි බාහිර විදුලි පහන් වල ආලෝකයෙන් අප සිටි තැනද මොහොතක් ආලෝකමත් විය.

අපි සියලු දෙනාම තරු බැලීම නවතා ඉතාමත් පහලින් යන අහස් යානය දෙස පුදුමයෙන් බලා සිටියෙමු. තව විනාඩි දෙකකදී පමණ මහා පිපිරීම හඬක්ද සහිතව ගුවන් යානය සජන කනන කඳු අසල ගිනිගෙන, මල් වෙඩි වැස්සක් මෙන් එහි දැවෙන කොටස් බිම පතිත වන්නට විය. තරු බැලීම නතර කළ අපට මහත් බියක්, එකිනෙක සහ සන්ත්‍රායයක් ඇතිවිය.

ආ මග සටහන්

දුයාර්තන විරසේකර

ශ්‍රී ලංකා විනාශ දෙපාර්තමේන්තුවේ විශ්‍රාමික, නියෝජ්‍ය විනාශ කොමසාරිස්

අපට තරු ගැන තිබුණු උනන්දුව නැතිවී ගියේය. සිදුවූයේ කුමක්ද යන්න ගැන කිසිම හෝඛුවාවක්වත් නැත. එය බෝම්බ පිපිරීමක්ද, යානයේ යාන්ත්‍රික දෝෂයක්ද, වෙනත් යම් අද්භූත සිද්ධියක්ද යන්න අපට මහත් ගැටලුවකි. තරු රටා බැලීම ප්‍රසංගට දැමූ අපි සිද්ධියට අදාළ විය හැකියැයි හැඟෙන නොයෙක් දේ ගැන කතා කළෙමු. (ඒ කාලයේ ජනම දුරකථන නොතිබුණි. විදුහලේ සාමාන්‍ය දුරකථනයක්වත් නොවීය.)

සිට නින්දට ගියෙමු. එවෙලේ සිටම ගිලන් රට, හෝ හමුදා වාහන වල සැරිත් නළා හඬ, හෙළිකොපරව වල ශබ්ද නිරතුරුවම ඇසෙන්නට විය. ගුවන් යානයේ බියකරු කන් බිහිරි කරවූ හඬ මහසෙහි දෝරකාර දුන් අතර විපතට පත් අයගේ අලෝකාවල් වැනි විලම්බිත ශබ්ද ද ඇසෙන්නක් මෙන් දැකිණ.

අපි කවුරුත් අඩ නින්දේ සිට වෙනදාටත් වඩා කලින් අවදි වූයෙමු. මිළඳට ගොඩ වූ විටම, සජන කනන කඳු වැටියේ දර්ශනය හෙත් ගැටුණි. ඒ සමගම කඳුවැටියේ මැද කන්දකින් විශාල දුමක් නගිනුද දුටුම, ඒ දැවී ඇවිටී ගිය සුන්බුන් වලින් නැගෙමින් තිබුණු අවසන් දුම් වලදු බව තේරුම ගතිමු. පෙරදින රාත්‍රියේ කඳුවැටියේ තිබුණු මහස්කාන්ත දුසුන දුම් වළාවෙන් වැසී ගොස්ය. කඳු යායේ පසු බිමද වැසී වලාකුළුවලින් බරවී තිබිණ. මේ සියල්ල නිසා පෙරදින වමන්කරය අද වන විට බියකරු බවකට පත්ව ඇති බව පෙනුණි. අහසේකිහින ලෙස අභියංක මිනිසුන් සිය ගණනකගේ පිපින එක මොහොතකින් බිඳිගත් මෙම කුරුරු අනතුර නිසා සොබා දහමද සොවින් ඇලවී ගොස් ඇති බවක් දිස්විය.

සිරිසේන කඩිනමෙන්ම ආපසු ආවේය. මහු හති ලමින් නොරතුරු රාශියක් හෙළි කළේය.

“සර්, කඩාවැටුණ ජලේන් එක මත්කම වන්නදාකාරයෝ යන එකක්ල.

ගාර පහසුකම් නොඅඩුව තිබිණ. වැඩමුළුවට පැවැත්වීම සඳහා සුදානම් කර තිබුණේ දෙසැම්බර් දෙවන දා සිට හත්වන දින දක්වාය. මුල් දින දෙකෙහි කාර්ය සැසි රාශියක් කර පැවරුම් ද කිහිපයක් අවසන් කිරීමට තිබුණු බැවින් එළඹ දිනයේ දිවා ආහාරයෙන් පසු තරමක විවේකයක් ලැබිණ. සියලුම පැවරුම් එදින රාත්‍රී ආහාරයට පෙර අවසන් කළහොත් රාත්‍රියේ අහසේ තරු රටා නිරීක්ෂණයටත්, පසුදින ලක්ෂ්‍යාණ විදුලි බලාහාරයේ අධ්‍යයන වාර්තාවක් සඳහා යා හැකි බවත් අපට දැනුම් දෙන ලදී.

අනතුරට ලක්වූ ගුවන් යානය

සියලු දෙනාම ලති ලතියේ පැවරුම් අවසන් කර, රාත්‍රීව අහසේ තරු රටා නිරීක්ෂණය කිරීමට සුදානම් වූහ. මෙය සංවිධානය කරනු ලැබ තිබුණේ ප්‍රධාන විද්‍යා අධ්‍යක්ෂක මහින්ද රණවිර මහතා විසිනි. එදින රාත්‍රී අහස ඉතාමත් පැහැදිලි දිනයක් විය. පසළොස්වක පොහොය නව දින දෙකකිනි. උතුරු දෙසින් සජන කනන කඳු වැටිය. දුර අහසේ අදින ලද සිතුවම්මක් මෙන් සඳු එලියේ දිස් වෙමින් තිබිණ.

අප සියලු දෙනාම වැඩමුළුවට පැවැත්වූ, එම ස්ථානයට අමුත්තන් වූ අතර විද්‍යාලයේ එක් ගුරු මහත්මයෙක් සහ විද්‍යාහාර සහායක මහතා පමණක් ප්‍රදේශය ගැන දන්නා පදිංචි කරුවෝ වූහ.

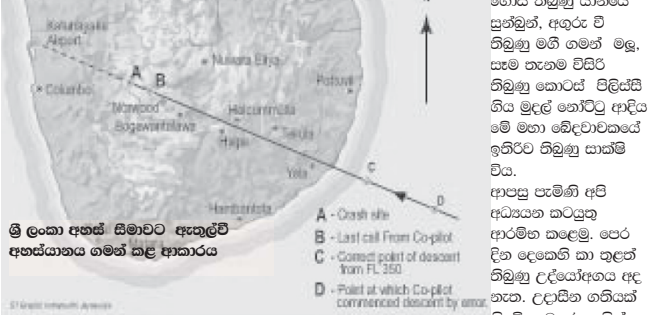
“සර්, ජලේන් එක කඩා වැටුණා. අපට බලන්නට යන්නට ගිහැනි” කියමින් විද්‍යාහාර සහායක සිරිසේන, මහත් කලබලයකින් අප සිටි තැනට ආවේය.

මධ්‍යම කඳුකරයේ සජන කනන කඳු වැටිය

රාත්‍රී නවය වනවිට, මිළඳේ දුරේක්ෂයක් (Telescope) සවි කෙරිණ. අසල මේසයක් මත දෙනෙහි (Binoculars) කිහිපයක් සහ තරු රටා මූලික සිතියම පොත් කිහිපයක්ද විය. මහින්ද රණවිර මහතා තරු රටා කිහිපයක් පිහිටන ආකාරය විස්තර කර දී දුරේක්ෂයෙන් ඒවා නිරීක්ෂණය කරන ආකාරයද පෙන්වා දුන්නේය. මේ සියල්ල අපට නවතම අත්දැකීම් විය. සියලු දෙනාම තරු බැලූහොත් අහසේ වමන්කරය රිසියේ භූකිති විදින්නට පටන් ගත්හ.

“අපින් මේ පුදුම වෙලෙහි බලාගෙන ඉන්නේ. ඒ උතන් මේ මහ රැ යි යන්න පුළුවන්ද? එතෙක්ට කොච්චිවරු දුරද? හෙට උදේටම බැලෙමුද? හෙට ගිහැට අවසන් දේවල් ලැහැස්ති කරන්නත් කිව්වනවා නේද?”

වැඩමුළු ප්‍රධානියා මහුට ප්‍රශ්න රාශියක්ම ඉදිරිපත් කළේය. මඳක් පසුබට වූ මහු “සර්, මේ ළමුමෙහි පොලිසිය තිබෙන්නේ. පොලිසියෙ අපි දන්න මහත්වරු ඉන්නවා. මම නොරතුරු නොයා ගෙන එන්නම් කියා මහු එව්ලේම පිටත් විය.

ශ්‍රී ලංකා අහස් සීමාවට ඇතුළුවී අහස්යානය ගමන් කළ ආකාරය

දෙසියයක් විතර එනමට ගිහිබත් වෙලාල. මිනිස්සු වල නොකැපී යනවා. පොලිසියටත් ඉමේර්පන්සි කෝල් කරලල. අපින් හෙට ගමන නොගොනින් මේම කලින්ට යමු. තේ වන්න මැද්දෙන් කන්දට හැතැක්ම දෙකක් විතර තියෙනවා.” මහු දිගටම කියාගෙන ගියේය.

ගොස් තිබුණු යානයේ සුන්බුන්, අතුරු වී තිබුණු මිහි ගමන් මල, සෑම තැනම විසිරී තිබුණු කොටස් පිලිසි ගිය මුදල් හෝට්ලු ආදිය මේ මහා කේදවාටයේ ඉතිරිව තිබුණු සාක්ෂි විය.

ආපසු පැමිණී අපි අධ්‍යයන කටයුතු ආරම්භ කළෙමු. පෙර දින දෙකෙහි කා තුළත් තිබුණු උද්යෝගය අද නැත. උදුසින ගතියක් ගිබේ. සමහරු අතින්ය ය මෙනෙහි කළහ.

සමහරු තමන්ගේ හේ දොර, අහු දුරුවන් ගැන සිතන්නට ඇත. එදින සවස් වනවිට අවට ප්‍රදේශයම තනනම් කළාපයක් බවට පත්කරන ලද බව ආරව් විය. පොලිසිය, යුද හමුදාව, ස්වේච්ඡා සේවක කණ්ඩායම්, ගිලන් රට සේවා, අවමංගල රට සේවා ආදිය නිසා මහා මාර්ගයද

අපි මැදිම රැය පමණ වනතුරු කතාකරමින්